

Forrás: <https://uni.sze.hu/elhunyt-a-gyori-kozlekedes-automatizalasi-kepzes-jeles-szemelyisege> (letöltve 2020.03.)

ELHUNYT A GYŐRI KÖZLEKEDÉS-AUTOMATIZÁLÁSI KÉPZÉS JELES SZEMÉLYISÉGE

Életének 92. évében elhunyt dr. Székely-Doby Sándor okl. villamosmérnök, a Széchenyi István Egyetem nyugalmazott főiskolai tanára, a műszaki tudományok kandidátusa, a győri közlekedés-automatizálási képzés jeles személyisége.

2020. december 8. – SZEhírek

Dr. Székely-Doby Sándor 1979-ben tanszékvezetőként érkezett az akkor még győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára. Elsősorban kiváló szakember, tudományterületének meghatározó egyénisége volt, az elsők között szerzett tudományos minősítést, kandidátusi címet ezen a speciális szakterületen.

Tudományos munkája mellett az oktatást is szívügyének tekintette. A Főiskola győri éveinek elején nagy energiát fektetett az oktatás korszerűsítésébe. A vasúti biztosító berendezések labor fejlesztésében és kivitelezésében jelentős munkát végzett. Ő tervezte a vasútüzemi laboratórium, a modell-vasút rendszer irányító berendezését is, ami hosszú éveken keresztül a vasútüzemi hallgatók oktatását szolgálta. Tanszékvezetői megbízásának lejárta után még hosszú évekig, 1993-ig részt vett a Tanszék oktatási munkájában. Az oktatásban a szűkebb szakterületén túl a számítógépes tervezési módszerek oktatásában is úttörő munkát végzett. Hallgatói jól hasznosították gyakorlatias oktatását, akik közül sokan a kötőpályás közlekedés különböző területein dolgoztak. A hallgatókkal a tanórán kívül is szoros kapcsolatban volt, mindig aktívan részt vett a különböző rendezvényeken - Szakestély, Begreavató, DILI - , ami az akkori hallgatói élet fontos velejárója volt. Az egyetemmé válás után is tartott órákat. Az új igényeknek megfelelően új tantárgyak oktatására is vállalkozott.

Magasszintű francia és német szakmai nyelvtudása révén a külföldi partnerintézményektől érkező vendégekkel is szoros kapcsolatot tudott kialakítani.

A munkán túl egyaránt élvezte sokoldalú műveltségét, jó humorát. Az intézmény életének egyik várt eseménye volt Tanár úr zongoraestje. Nem fogyott ki sosem az

anekdotákból, viccekből, érdekes történetekből, amik mindig az adott helyzethez igazodtak. Örömmel osztotta meg velünk hobbijait, azok eredményeit.

A Műegyetemmel párhuzamosan a Zeneakadémián zenei tanulmányokat is folytatott, kiválóan zongorázott, zeneszerzést is tanult. Amikor már csak óraadóként kis óraszámokban tanított, akkor különböző új kompozícióival örvendeztette meg az érdeklődőket. Nyugdíjas éveiben is igyekezett mindig új szellemi elfoglaltságokat találni. Nagy érdeklődéssel vettünk részt külön előadásain. Ilyen volt a számítógéppel támogatott családfa-kutatás, a bridzs-program fejlesztése, a kottairó program. Persze ismerte az ezeken a területeken rendelkezésre álló kész programokat is, de önálló programok fejlesztésében, írásában is örömet lelt. Ezt az örömet mindig igyekezett továbbadni, kollégáival, hallgatóival megosztani.

Mindnyájan, akik ismertük, szeretettel emlékezünk rá – mondta el a jeles, tekintélyes széchenyis professzorról, egykori tanszékvezetőjéről dr. Héray Tibor ny. főiskolai docens.

Emlékét megőrizzük, nyugodjon békében!